

CENZURAT.

ANUL XIV.

IANUARIE 1934.

No. 1.

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA

DIRECTOR: ALEXANDRU COMȘIA.

REDACTOR: DR. IOAN STOICA

SUMARUL:

1. Un apel al primului ministru către funcționari
2. O chestiune care necesită atențiune și soluționare
3. Din neroziile vremii
4. O Pagină din „Dicționarul Enciclopedic Administrativ“
5. Jurisprudența.
6. Salarul notarului
7. Creditor și flămând
8. Informațiuni

**Cine primește un număr
se consideră abonat**

A P A R E L U N A R
Abonament anual 300 L.

REDACȚIA: CLUJ, CALEA MOTILOR NR. 14.

Tip. „LUMINA“ CLUJ, CALEA DOROBANȚILOR NR. 7

DI GAVRIL URSU, licențiat în științe juridice, primpretor, director al revistei „Curierul Administrativ” a pus sub tipar lucrarea:

„Dictionar Enciclopedic Administrativ”

care cuprinde: Extrase din legi, regulamente și dispozițiuni în vigoare, aranjate alfabetic. Noțiuni complete de administrație generală. Drept administrativ și constituțional. Drept și procedură polițienească, vechiul drept român, economie politică, contabilitate, finanțe, statistică, sociologie, industrie, comerț, muncă, medicină legală, agricultură, științe sanitare, veterinarie, poliție, judiciară, jurisprudențe, organizarea tuturor Statelor străine. Noțiuni de drept penal, civil, comercial și procedurile lor. Drept internațional, canonic, etc. etc. — Pentru uzul tuturor funcționarilor, magistraților, avocaților, studenților, autorităților etc. Edițiunea I-a A—Z.

Condițiuni de procurare:

Greutățile financiare ne obligă a tipări „Dictionarul Enciclopedic Administrativ” într'un număr de exemplare redus. — Format 17/25 cules pe două coloane, cu litere „petit” cu peste 600 pagini, costă: Lei 800

Volumul obișnuit, broșat Lei 500
„ tipărit pe hârtie velină, legat în pânză . Lei 600

La 7 exemplare, achitate anticipat, se trimite 1 ex. gratuit. — Pentru comenzi peste 5 ex. trimise contra-ramburs, se acordă o reducere de 10%. — Pentru fiecare exemplar achitat anticipat se acordă 15% reducere; în acest caz volumul broșat va costa 425 L. volumul legat 510 Lei. — Expedierea se va face contra ramburs. — Comenzile, mandatele sau scrisorile de valori se vor adresa: „Dictionarul Enciclopedic Administrativ” Cluj. Calea Reg. Ferd. 28.

**Recomandăm aceasta lucrare tuturor colegilor,
care nu poate lipsi din nici o bibliotecă comunală**

ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ

ORGANUL UNIUNEI GENERALE A NOTARILOR DIN ROMÂNIA

DIRECTOR: ALEXANDRU COMȘA.

REDACTOR: DR. IOAN STOICA

Un apel al primului ministru către funcționari

D-nul Gh. Tătărescu, președintele consiliului de miniștri a trimis tuturor șefilor de departamente următorul ordin circular:

Domnule Ministru,

Azi, când guvernul începe executarea marelui program de ridicare și de consolidare a Statului, cea dintâi datorie a mea este să mă îndrept către toți colaboratorii — mari și mici — cu ajutorul cărora opera de refacere va fi înfăptuită.

Mă îndrept în special către funcționarii de toate categoriile pentru a le cere un spor de muncă și un spor de jertfă.

În cadrul unei guvernări animate de un suflu de înnoire și de creație, funcționarii Statului, județelor și comunelor trebuie să fie stăpâniți de un spirit administrativ opus rutinei și birocrației inerte.

Prestigiul autorității trebuie refăcut prin practica datoriei împlinite, printr'o intransigentă onestitate, și sancționarea imediată și necruțătoare a oricărei vinovății.

În acțiunea noastră de guvernare, ca pe frontul de luptă, orice loc, este un loc de onoare,

Fiecare deținător de autoritate, dela ministru până la cel mai umil funcționar, este în serviciul comandat al țării; fiecare trebuie să aibă conștiința că îndeplinirea scrupuloasă a însărcinărilor primite, înseamnă o contribuție directă la acțiunea de refacere a Statului, dupăcum orice abatere, sau orice șovăire în prestarea muncii de fiecare zi, înseamnă o dezer-tare.

Vă rog aduceți la cunoștință funcționarilor din departamentul ce conduceți, acest apel.

Președintele cons. de Min.

Gh. Tătărescu.

Ce răspund salariații publici

Federația funcționarilor publici a trimis primului ministru următoarea scrisoare:

Domnule Prim Ministru,

Luând cunoștință de apelul dvs., trimis tuturor șefilor de departamente și adresat în special funcționarilor publici de toate categoriile „pentru a le cere un spor de muncă și un spor de jertfă”, îmi permit a Vă aduce la cunoștință următoarele:

Noi, funcționarii publici, suntem întru totul de acord cu cele ce arătați și cereți în apelul dvs.

„Prestigiul autorității trebuie refăcut prin practica datoriei împlinite printr'o intransigentă onestitate și prin sancționarea imediată și necruțătoare a oricărei vinovății.”

Este însă necesar, ca să se dea funcționarilor publici posibilitatea îndeplinirii datoriilor lor.

Trebuie să li se îmbunătățească situația morală și materială în care se găsește astăzi.

În primul rând, trebuie să înceteze cu totul arbitrarul politic, care s'a manifestat în ultimii ani prin nesocotirea legii statutului funcționarilor publici.

Stabilitatea funcționarilor și demnitatea lor de oameni au fost grav atinse prin ultimele legiuri.

Legea cadrului disponibil este cea mai eloquen-

ță probă despre aceasta.

A fost vorba chiar de anularea statutului. Unii au propus suspendarea statutului pe doi ani. Se părea că ne vom întoarce cu câteva decenii înapoi, când arbitrarul politic făcea și desfăcea totul în chestiunile funcționarilor publici.

Deasemenea salariile funcționarilor publici au fost reduse dela 1931 și până astăzi cu 35 până la 48 la sută.

Ultimele două reduceri de salarii n'au respectat nici un minimum de existență, aplicându-se chiar și salariilor sub 1000 lei lunar.

Funcționarii publici din gradele inferioare, împreună cu familiile lor, au ajuns în cea mai cumplită mizerie. Copiii lor, din lipsă de mijloace materiale, nu mai pot urma la școale, iar boalele fac ravagii în mijlocul lor. Nimeni nu vrea să se îngrijească de sănătatea și demnitatea omenească a micilor funcționari publici.

Desigur, cunoaștem foarte bine situația grea financiară, prin care trece Statul nostru.

Am cerut întotdeauna, ca numărul funcționarilor publici să se micșore treptat pe cale normală, prin pensionări, decese, demisionări, etc. și mai ales prin oprirea noilor numiri, cari nu sunt absolut strict necesare.

Trebuie să avem mai puțini funcționari, cari să muncească mai mult și să fie plătiți mai omeneste. Astăzi avem prea mulți funcționari, iar mulți dintre ei sunt plătiți sub strictul necesar al vieții.

Nouile numiri au continuat mereu, deși au fost oprite prin legi speciale. Am cerut să se anuleze toate numirile și înaintările făcute în mod ilegal cu începere dela 1 Ianuarie 1924, adică dela punerea în aplicare a statutului funcționarilor publici. Am cerut și cerem ca să se organizeze definitiv toate autoritățile publice, prin fixarea cadrelor absolut necesare și desființarea tuturor formațiunilor parazitare.

Deasemenea am cerut: normalizarea și armonizarea salariilor și pensiilor, modificarea legii cumulului în sensul, ca nimeni să nu poată ocupa decât o singură funcțiune, responsabilitatea efectivă și personală a tuturor funcționarilor publici, inclusiv miniștri, controlarea averilor tuturor acelor cari au ocupat și ocupă funcțiuni sau demnități publice, confiscându-se în folosul Statului acele averi, a căror proveniență nu se poate justifica etc. etc.

În loc însă de a se urmări și realiza reducerea numărului de funcționari, avem în prezent un număr prea mare de funcționari publici, cărora nu li se poate asigura nici minimum de existență.

Funcționarii publici, mai ales cei din gradele inferioare, trăesc mereu sub povara grijei pentru ziua de mâine, atât în cece privește stabilitatea lor, cât și în cece privește pâinea zilnică a familiilor lor.

Trebuie să înceteze această situație morală și materială, care împiedică pe funcționarii de carieră, ca să-și facă datoriile lor cu zel și entuziasm.

Vă asigurăm, că atunci va veni suflul de învoire, creație și devotament, pe care îl dorim cu toții.

Ca să piară cu totul „rutina și biurocrația inertă” am cerut de multă vreme înființarea de școale pentru pregătirea profesională a tuturor categoriilor de salariați publici, inclusiv cei administrativi.

Nu am fost ascultați până azi..

Eminentul dvs. predecesor, marele bărbat de Stat, I. G. Duca, în audiența ce a acordat reprezentanților organizațiilor profesionale de salariați publici, inclusiv corpul didactic, corpul eclesiastic, Federația C. F. R., Asociația generală P. T. T., etc., a recunoscut dreptatea revendicărilor funcționărești și ne-a promis în modul cel mai categoric, că nu va face nimic în chestiile funcționarilor publici, fără consultarea și colaborarea organizațiilor lor profesionale.

Vă rugăm foarte mult, d-le Prim-Ministru, a duce la îndeplinire și această înțeleaptă hotărâre a marelui dvs. înaintaș.

Noi, organizațiile profesionale ale salariaților publici de toate categoriile, vă stăm la dispoziție pentru rezolvarea definitivă, complectă și bună a tuturor problemelor funcționarilor publici, în cadrul intereselor superioare ale Statului.

Vă stăm la dispoziție mai ales, pentru a contribui, în modul cel mai efectiv, la consolidarea și înflorirea Statului nostru, ai cărui devotați și permanenți servitori suntem.

Stancu Brădișteanu,
Președ. Federației generale a Asociațiilor
profesionale de salariați publici.

O chestiune care necesită atențiune și soluționare

Restanțele notarilor

Spre finele anului 1931, Statul a început să nu mai poată face față plăței salariului mai multor categorii de funcționari.

Restanțele au fost foarte variabile dela județ la județ și mai ales dela o categorie la altă categorie de funcționari, unele categorii mai putând reuși să smulgă acreditive, în timp ce la alte categorii nu se mai dau.

În mod general restanțele au atins la diferite categorii 2—3—4 luni.

Anul 1932 a început prin plata tuturor salariilor pe luna Ianuarie și Februarie, dar a rămas o restanță — de data asta pare-se generală — pe Martie și Aprilie.

Furtuni de protestări au ridicat aceste restanțe și cu bună dreptate.

Notarii însă, avuseseră durerea să cunoască cu mult mai înainte aceasta dureroasă situație a restanțelor și încă pe un timp atât de îndelungat ce ar părea de necrezut.

Încă dela 1 Februarie 1930 au fost scoși din bugetul Statului, fiind transformați din funcționari de Stat, în funcționari comunali și sătești plătiți prin aceste unități, Statul luându-și încă prin lege sarcina de a le pune la dispoziție sumele necesare.

Dar nu și-a respectat sarcina aceasta...!

11 luni în șir deci din 1930, în care timp, îndurând cea mai neagră și mai dureroasă mizerie, n'am primit absolut nici-un salariu.

7½ luni încă tot în continuare până la 15 August 1931.

Dela data aceasta, datorită unor măsuri de restrângerea cheltuelilor și reducerii cotei din zecimi ce se plătea în favoarea comunelor de către majoritatea notarilor transformați în secretari sătești au putut fi achitați pe restul lunilor.

18½ luni fără nici un salariu... 1½ an...

Ceva de necrezut, dar perfect adevărat!!

Nici ceilalți funcționari cari au suferit neplata salariilor numai pe câteva luni, nu pot înțelege, aprecia și judeca îndeajuns, nici suferințele noastre îndelungate și nici cauza sabotării noastre plină de resemnare. Cum și de ce ne-a împus acest lung și dureros sacrificiu, ce întradevăr, e surprinzător pentru oricine? Pentru a ne apăra cea mai dreaptă și sfântă cauză; drepturile noastre de vechi funcționari ai Statului, a fost primul motiv, iar al doilea a fost neclintită nădejde ce am avut întotdeauna că trebuie să se facă lumină asupra chestiunii salarizării noastre și odată cu ea dreptate.

Dar suferința acea reală, — fără margini și de nedescris — nu poate fi înțeleasă în toată grozava ei durere decât de noi înșine cei ce am suferit calvarul lor întreg, zi de zi, atât amar de vreme; cei ce am udat adesea obragi în lacrimi în atâtea prilejuri când ne vedeam puși în imposibilitate a face față celor mai elementare nevoi ale noastre și familiilor noastre.

Sărbătorile mari de peste an, care bucură și pe cei mai umili și săraci oameni, ne-au umplut sufletul de deosebită tristeță și durere. Au fost cele mai triste și sărace sărbători din viața noastră, care ne-au făcut să deplângem amarnic și să blestămăm fatalitatea soartei, care ne-a îndreptat pași spre o carieră atât de urgisită și lovită.

Am fost umiliți și ca funcționari și ca oameni.

Toate forurile superioare au fost continuu sesizate prin reclamațiunile, memoriile, congresele noastre. În suprema noastră desnădejde ne-am adresat d-lor șefi ai diferitelor partide politice și încă și M. S. Regelui, nădejdea supremă de salvare a celor nedreptățiți și loviți.

Dar totul a fost zadarnic. . . .

Striviți în sfârșit sub greutatea suferințelor, nevoilor și mizeriei și considerați dela o vreme definitiv sacrificați, strigătele noastre au început să se rărească și aproape să înceteze.

Abia am mai avut puterea să scoatem câte un rar și înăbușit strigăt prin care imploram desnădăjduiți ajutor și dreptate.

Dar . . . vai . . . ! nu ni s'a dat.

Statul s'a degajat de noi printr'o adâncă tăcere, în timp ce cei mari se străduiau să găsească mijloacele pentru încetarea acestei situațiuni nenorocite și imposibile.

Strigătele și suferințele noastre au avut un ecou, dar târziu și numai pentru viitor.

La 1 Iulie 1931, notarul recapătă calitatea de funcționar de Stat, iar pe 1 Ianuar 1932 au fost retrecuți în bugetul Statului. În definitiv acesta era esențialul ce ne interesa.

Dar cu toate acestea o crudă fatalitatea ne-a urmărit mereu.

Pe când toți ceilalți funcționari ai Statului au fost plătiți pe Ianuarie și Februarie 1932, notarii n'au fost plătiți nici pe aceste luni, deși erau neplătiți de peste 1½ an. Vorbesc de cei din Gorj, căci ceilalți au fost mai norocoși.

Prefectura intervenise să se facă o diferențiere de salarizare între notarii stabili și provizori. Se admisesse, dar când Statele au ajuns la ordonanțare s'au restituit spre a se reface pe un salar unic (ultima clasă de salarizare). Până a se reface și retrimite sstatele. s'a ajuns la Martie, când a încetat orice ordonanțare.

Iată dar încă 4 luni de neplată, făcând impre-

ună cu cele 18.1|2 luni 22.1|2 luni, sau aproape 2 ani.

Fiecare notar din Gorj are de primit o sumă ce trece de 50000 lei.

Prin legea bugetară pe 1933 s'a prevăzut plata restanțelor pe 1932. Prin Iunie s'a făcut repartitia creditelor pe Ministere, dar până azi nu s'a făcut nici-o plată.

În ce privește restanțele anterioare anului 1932, s'a dispus să fie lichidate prin Casa de Amortizare iar prin legea pentru lichidarea datoriilor arierate ale Statului din sesiunea de primăvară a acestui an s'a autorizat aceasta instituție să emită bonuri de impozite dar numai pentru restanțele dela Stat.

Cei dintâi am fost sacrificați și prin această lege.

Notarii au fost înlăturați și dela acest mod de lichidare, care momentan nu însemna mare ajutor, ci numai unul de lichidare a restanțelor. Datorii la Stat înainte de 1932 n'avem, n'au nimeni dintre funcționari, Statul nu nea lăsat să avem.

N'am fost plătiți, aveam de primit dela Stat, totuși am fost siliți să-i plătim cea-ce îi datoram.

Retragerea acestor bonuri după 5 sau 10 ani și mai ales posibilitatea negocierii lor, e singura speranța de a ne putea eșua sau vindeca ranele adânci provocate de cei doi ani de neplată.

Ori câtă economie, restrângere și mizerie ne-am impus nu s'au putut înlătura cele mai elementare și imperioase cerințe ale vieții. Numai cu aer n'am putut trăi, n'am furat dela nimeni nimic, nici venituri nepermise n'am avut, iar venituri permise n'am avut decât singur un salar mic, care și el nu ni s'a plătit.

Majoritatea am contractat datorii, pe care le avem și le vom avea multă vreme. Apoi aproape în general, având mici gospodării cari neau ajutat se nu murim ca cerșetorii de foame, am fost forțați să vindem inoportun la diferite nevoi, mai tot ce am avut, rămânând fără vite și alte lucruri trebuincioase gospodăriilor noastre.

Deși dar am fost sacrificați cei dintâi și timp atât de îngelungat, stabilind un record de răbdare și suferință ce nu la atins și nu-l va atinge nimeni, am fost sacrificați și prin această lege specială, deși aveam toată dreptatea și ne așteptăm dacă nu chiar la o solitudine deosebită, dar în nici un caz la înlăturarea noastră dela modul general de lichidare pentru toate restanțele.

Nu facem și noi parte dintre funcționarii Statului? n'am servit acelaș Stat și nevoilor acelorași cetățeni?

Nu merităm și noi ca cetățeni și funcționari acelaș tratament?

Legea autoriză comunele și județele să emită bonuri în acelaș condițiuni ca Statul. Aceste bonuri nu pot prezenta absolut nici-o garanție și nu pot în-

semna nimic.

Cum chestiunea aceasta este dintre cele mai drepte și merită toată atențiunea, îndreptăm un călduros și respectuos apel către toate forurile superioare, ca să facă și pentru notari actul de dreptate demult și cu nerăbdare așteptat, luându-se măsură ca să fim lichidați și noi de restanțe, în același mod ca toți ceilalți funcționari publici.

Statul și-a luat sarcina plății salariilor noastre. Statul trebuie să ne lichideze.

Nu e vorba de respectarea unei promisiuni, ci de respectarea legii.

Em. Manta.
notar.

Din neroziile vremii

Toată lumea creștină urmează datinele moștenite din strămoși, tinzând a le menține și cultiva pe cât se poate mai neprihănite, mai apropiate de mentalitatea bătrânilor, cari le-au iscodit și pus în practică.

Cele mai multe și frumoase datini sunt cele de Crăciun, cari în diferite părți ale țării s'au mai împetrișat cu unele inovații locale, dar cari în fond sunt identice.

Românul își are și el datinile sale, între cari plugușorul, irozii cu Vișlaimul, cântecele de stea, călușerii, turca și altele. Toate acestea le cultivă poporul dela țară în mod mai autentic dela orașe, căci toate își au originea din izvorul nesecat al poeziei populare, care nu prea admite vulgarismele academice, cu cari tind uneori a o împetrișa anumiți autori dela orașe.

În apropierea sărbătorilor Crăciunului, a fost la sate mare fierbere din cauza alegerilor parlamentare, cari grație unor întâmplări — poate puțin aplicabile — au căzut aproape pe data sărbătorilor, adică pe zilele de 20, 22 și 28 Decembrie.

În vederea alegerilor s'au făcut și pregătirile strict necesare, pregătiri impuse de interesul cutărui corifeu politic, sau cutărei dudu, cari la rândul lor drept răsplată pentru împlinirea unor dorințe mârșave promit tot aportul lor pentru și după alegeri.

În interesul acestei cauze naționale, au fost mutați din posturile lor o sumedenie de notari din Ardeal și Banat, cari în ajunul sărbătorilor Crăciunului, au fost nevoiți a-și strânge zdrențele rămase după mutările suferite în vederea alegerilor din trecut și a porni cu cățel și purcel, spre posturile ce le-a sortit interesul de serviciu al politicii, al corifeilor, al șarlatanilor, cari știu exploata ocaziile

și al duduelor cu interese înalte și caracter sub orice critică.

Dintre cei mutați, 95% sunt români cari sunt nevoiți a face pe nomazii, în loc de-a și cultiva datinile strămoșesti. Zilnic ți-e dat a vedea caravane cu rămășițe de mobile, iar dacă întrebă cine se mută, ți-se răspunde că notarul X. — pentru — că a trăit rău cu popa, cu domnișoara învățătoare sau cu urbanariștii, etc.

Minoritarii de obicei îmbătrânesc în posturile lor, căci dela ei nu se pretinde să fie naționaliști sau liberali și ai lor sau sunt cartelați cu guvernul sau îi promit sprigin pe după alegeri adică notarul neamț poate să fie hitlerist, ungurul poate fi iredentist, evreul poate fi francmazon, pe când românul, pe lângă faptul că nu-și poate adopta un crez politic, ci totdeauna trebuie să fie guvernamental, în urma unei intervenții cât de mârșave, cât de interesate, trebuie să-și adune cortul și să plece acolo unde îl mână interesul de serviciu de pe hârtie și care în realitate e cu totul altceva.

Pe drumuri în ajunul sărbătorilor, sau așteptând mutările ce vor urma după alegeri, cum ar mai putea sărbători bietul notar român Crăciunul, cum ar mai putea vedea și copiii acestuia datinile strămoșesti?

Am fost pibege, suntem și acum, dar nu vă gândiți oare, că și noi am voi s'avem Crăciun și sărbătoare? Puternici sunteți domnilor, când pe drumuri ne puneți, nu vă dorim nimic mai rău, — fără soarta să ne ajungeți și în ajun de sărbători, vă fie câmpul casă, tot pâinea omului pibeag să o aveți la masă. Când vă simțiți mai liniștiți, când credeți că vi-e bine, să vă mutați de două ori într'un an ca și mine.

I. Sas.

O pagină din „Dicționarul Enciclopedic Administrativ“

Cadrul auxiliar. Legea org. Ministerelor prin art. 204 a creat cadrul funcț. aux. dintre funcționarii stabili, cari n'au putut fi încadrați în funcțiunile existente, sau a căror posturi au fost suspendate și cari n'au putut fi licențiați din serviciu, sau puși în retragere, dându-li-se orice însărcinări, păstrându-și gradul și salariul. Locurile ocupate de funcționarii auxiliari devenite vacante, se suprimă. Funcționarii stabili al căror posturi n'au fost suprimate nu pot fi puși în cadrul aux. Sistemul C. aux. a creat multe nemulțumiri printre funcționari, fiind trecuți mulți din acci cu merite apreciate; el a fost imprumutat din Franța unde s'a introdus în 1926 prin decret-

legi. Este o știrbire a statutului și chiar o degradare a funcționarului dându-se funcții inferioare.

Cadrul disponibil al funcționarilor a fost înființat prin L. publ. M. O. 4 Mai 1933. Trecerea funcț. în cadrul disp. se face în cazul când aceștia nu pot fi transferați în locuri vacante. Funcționarii din C. d. își păstrează gradul, dar primesc numai jumătate din salariul gradului, cu sporurile aferente. Au fost trecuți în cadrul disp. funcționarii de stat, județe, comune, etc. cari făceau parte din cadrul auxiliar (v. c.) cari funcționau la servicii desființate, sau reduse, cei reintegrați de justiție. Funcționarii din cadrul disponibil vor figura în state de salarii speciale. Nici o vacanță sau complectare de funcțiune nu se va putea face decât cu funcționarii din cadrul disp. Oricine va fi în drept a ocupa o funcțiune, sau asociațiunile funcționărești, au dreptul a cere anularea unei numiri făcută înafară de cadrul disp.

Căi de atac sunt drepturile asigurate de legi funcționarilor sau particularilor, cari au fost lezați în drepturile lor printr'un act administrativ de autoritate (v. c.) Căi de atac sunt: apel, recurs, acțiunea în contencios etc. C. a. sunt îndreptate în contra actelor administrative, făcute înafară de lege sau contra legii și au de scop: de a face ca actul să reintre în legalitate și a repara dauna suferită de particular. C. a. sunt: „recursul ierarhic” prin care cel vătămat în drepturi se plânge, pe cale ad-tivă, autorității superioare ierarhice, care poate modifica sau chiar desființa actul. Această cale este deschisă tuturor particularilor chiar și când este vorba de un interes. „Acțiune în contencios” (v. c.) se exercită în fața Curților de Apel, cari judecă de urgență și cu precădere; dacă actul este ilegal îl va putea anula sau pronunța daune civile până la restabilirea în drepturi. Curtea judecă în prima și ultima instanță cu drept de recurs în Casație. Legea admitând C. a. a voit să asigure o judecată complectă și serioasă și a reduce la minimum cu putință nesiguranța în actul atacat. C. a. nu se pot îndrepta în contra: actelor de guvernământ, de comandament cu caracter militar, actele privitoare la ex. tutelei ad-tive (v. c.) și control ierarhic (v. c.) deciziunile consiliilor disciplinare definitive. Funcționarul definitiv sau inamovibil, numit în mod legal, care ar fi înlocuit, mutat sau pus în retragere în contra legii are drept a se adresa contenciosului ad-tiv pentru a fi repus în drepturile sale; C. a. mai înseamnă plângerea făcută de funcționarul nedreptățit, printr'un act al autorității, fie de mutare de suspendare sau îndepărtare din serviciu, luat fără avizul conform al comisiunii disciplinare (v. c.) sau cu nesocotirea unui text expres. Legea contenciosului ad-tiv din 1925 recunoaște dreptul chiar și a funcț. nestabil de a se adresa în contencios, dacă aceștia au fost numiți în urma unui examen de capacitate și dacă pedeapsa nu s'a apli-

cat cu respectarea formelor prevăzute de statut. Termenul de atac este de 30 zile dela data când funcț. a luat cunoștință de act și 15 zile pentru recurs în Casație.

JURISPRUDENȚA

COPIE: România, Curtea de Apel Timișoara, secția treia.

Nr. C. III. 2559—1932—7

In numele legii,

Luându-se în desbatere procesul pornit de reclamantul Nicolae Pocrean, din Greoni jud. Caraș, în contra pârâților Prefectura județului Caraș din Oravița repr. prin dl Prefect al județului Caraș din Oravița și Ministerul de Interne din București repr. prin dl Ministru repr. avizul pârâtei prin adv. dr Ioan Ciolac, iar pârâțul II prin avocatul Statului din Timișoara pentru anularea deciziei; prin acțiunea introdusă conform legii contenciosului administrativ, înaintea acestei curți în ziua de 28 Iunie 1932 sub Nr. C. III 2559—1932.

Curtea

A dat după terminarea desbaterei orale din ziua de 11 Maiu 1933, astăzi în ziua de 11 Maiu 1933 următoarea

Sentință:

Admite în parte acțiunea reclamantului anulează ca ilegală deciziunea Nr. 9162 din 20 Maiu 1932, a Prefecurei județului Caraș, dată în baza ordinului Ministerului de Interne Nr. 124 K. din 11 Ianuarie 1932 și Nr. 1949 K. din 11 Februarie 1932 și stabilește ca salariul ce se cuvine reclamantului dela 1 Ianuarie 1932 până la 31 Decemvrie 1932 este de 4275 lei (patru mii două sute șapte zeci și cinci lei) lunar, din care se scade impozitele către Stat de 4% și 8% orecum și adționalele de drumuri, iar dela 1 Ianuarie 1933, suma de plată va fi aceeași minus reduceria de 12%, 5% aplicat prin legea reducerii salariilor funcționarilor publici din 14 Martie 1933,

Obligă pe pârâți ca în termen de 15 zile să plătească în mod solidar reclamantului diferențele între sumele deja achitate ca salariu și sumele cuvenite, precum și 3000 (trei mii) lei cheltueli de judecată.

Motivare

Reclamantul Nicolae Pocrean notar comunal în comuna Greoni, prin acțiunea sa de contencios administrativ intitulată recurs, a chemat în judecată Prefectura județului Caraș pentru a se anula decizia

Prefecturii județului Caraș ca ilegală și a-l reîncadra în salariul avut în anul 1929 în suma de 4600 lei lunar, sau în salariul avut în anii 1930, 1931 în suma de 7600 lei lunar, respective în salariul pe care Curtea îl va găsi de bine și legal.

În susținerea acțiunii sale înaintea, că Prefectura județului Caraș, prin decizia Nr. 9162—1932 dată în baza ordinului Ministerului de Interne l'a încadrat cu începere din 1 Ianuarie 1932 ca funcționar de Stat cu salariu brutto de 3050 lei.

Aceasta încadrare fiind jignitoare pentru dânsul nu numai din punct de vedere material ci și moral, a înaintat cerere Ministerului de Interne cerând revenirea în cauză și apoi verificarea salariului de 3050 lei la salariul avut în anul 1929, adică la salariul legal de 4600 lei lunar.

Reprezentantul părții a cerut respingerea acțiunii susținând că deciziunea atacată în contencios a fost dată în baza ordinului Ministerului de Interne, deci trebuie să fie chemat în proces și Ministerul de Interne.

Reclamantul a cerut în subsidiar acordarea unui termen, ca prin acțiunea suplimentară să introducă în cauză și Ministerul de Interne ca părât ceace Curtea i-a și admis.

Reclamantul apoi prin acțiunea suplimentară a introdus în cauză și pe Ministerul de Interne cerând față de acesta anularea deciziunii Nr. 124 K. din 11 Ianuarie 1932, prin care s'a dispus alocarea salariilor notarilor comunali precum și a deciziunii cu N. 12014 K. din 23 Iulie 1932, prin care i se răspunde la cererea sa de a fi reîncadrat în salariul avut în 1929 și care îi respinge cererea de reîncadrare.

Ministerul părât, în primul rând a cerut respingerea acțiunii ca tardivă iar în subsidiar a cerut respingerea acțiunii, pentru că salariul fixat este bine fixat pe seama reclamantului și în concordanță cu procedurile bugetare. Prefectura se alătură la apărarea Ministerului de Interne și că dispozițiunile luate privitor la salarizarea reclamantului au fost întemeiate pe ordinul Ministerului de Interne pentru care nu poartă vină în caz că acel ordin este ilegal.

Curtea

Având în vedere susținerile părților făcute în instanță în conformitate cu cererile depuse la dosar, văzând și actele aflate la dosar și apreciind potrivit art. 270 Pr. c. întregul conținut al dosarului constata că potrivit dispozițiilor cuprinse în legea pentru modificarea unor dispozițiuni din legea pentru organizarea administrației locale publicată în Mon. Of. Nr. Nr. 161 din 15 Iunie 1931 art. unic litera C. al. penult. Notarii vor fi numiți de Prefect. Actuali notari și secretari proveniți din notari stabili, își păstrează drepturile câștigate și redevin funcționari de

Stat. Până la noua lege administrativă ei vor fi salariați de comunele respective potrivit salariilor avute în anul 1929.

În baza acestora Ministerul de Interne prin ordinul Nr. 124 K. din 11 Ianuarie 1932 a dispus Prefecturii județului Caraș, că salariile notarilor comunali urmând a fi plătite cu începere dela 1 Ianuarie 1932, din bugetul Ministerului de Interne, s'au fixat pentru județul Caraș un număr de 53 posturi de notari, cu următoarele dotațiuni: 17 posturi cu alocație lunară de 3050 lei și 36 posturi cu alocație de 2650 lei. Aceste alocații s'au stabilit luându-se ca bază de calcul în conformitate cu dispozițiunea prevăzută în legea publicată în Mon. Of. Nr. 161 din 15 Iulie 1931 la litera C. alocațiile bugetare corespunzătoare retribuțiilor plătite în anul 1929, majorate cu fracțiunea de 1/9 operantă reținerii de 10% pentru Cassa Pensiilor, la cari apoi s'au aplicat reducerile reținerilor excepționale salariile mai mari de 3000 lei și cota de 15% la toate salariile. Pentru notarii din acel județ calculele au decurs astfel, la alocațiile între 4000—3500 lei, le corespunde salariul pe 1932 de 3050 lei, la alocațiile de 3500—3000 lei corespunde salariul pe 1932 de 2650 lei. Invită deci Prefectura ca să atribue pe propria răspundere salariile fiecărui notar, apreciind și atribuind fiecărui alocația corespunzătoare după drepturile personale în limita numărului și categoriilor de alocație mai sus arătate și în conformitate cu acest ordin.

Prefectura județului Caraș în baza acestui ordin al Ministerului de Interne prin deciziunea sa cu Nr. 9152—1932 a stabilit pe seama reclamantului salariu brutto de 3050 lei lunar cu începere dela 1 Ianuarie 1932, luând în considerare salariul ce l'a primit în 1929 și deci în conf. cu certificatul Nr. 6426—1933 a Prefecturii județului Caraș, reclamantul în luna Maiu 1932 și probabil în tot cursul anului 1932 a primit un salariu net de 2650 lei, iar în cursul anului 1933 reducându-se salariul cu 12.5% a primit salariu net de 2326 lei.

Din tabloul statelor de plată anexat la dosar, reclamantul a primit în cursul anului 1929 ca salariu brutto după reținerea de 10% pentru pensii 4275 lei din care apoi s'a făcut reținerile pentru diferite impozite astfel că a primit netto 4134 lei.

Curtea a luat în deliberare în primul rând incidentul de tardivitate a acțiunii și apoi a pus în discuțiune dacă calcularea salariului reclamantului făcută după indicațiunile ordinului Ministerului de Interne este în concordanță cu intențiunea legiuitorului, care prin legea suscitată a dispus ca notarii comunali vor fi salariați potrivit salariilor avute în anul 1929.

În ce privește incidentul de tardivitate Curtea l'a găsit neîntemeiat pentru că potrivit art. 4 din legea pentru Contenciosul Administrativ numai acțiunile ce contencios privitor la mulare, înlocuire sau

punere în retragere sunt legate de un termen de una lună precum și refuzul de a rezolvi o cerere înaintată de particular administrațiunii în care caz acțiunea se va înainta în termen de 60 zile dela înaintarea cererii, ceace în speță nu este cazul, căci cererea a fost rezolvită și din dosar nu se cunoaște că aceia rezoluție a Ministerului, când i-a parvenit reclamantului, căci nici pârâtul nu arată vre-o dată certă, dar și de altfel pentru greșita calculare a salariului său reclamantul avea deschisă calea în Contencios oricând, fără să fie legat de vre-un termen.

În ce privește chestiunea salarizării, dacă legea din 1931 Iulie 15 a fost bine aplicată în baza ordinului Ministerului de Finanțe cu Nr. 124 K. din 11 Ianuarie 1932, Curtea găsește, că acel ordin a excedat dispozițiunile legii, pentru că această lege dispunând în mod categoric și indubiabil, că notarii vor fi salariați potrivit salariilor avute în anul 1929 și fără ca să mai adauge sau să mai complecteze, că se va avea în vedere și legea pentru reducerea lefurilor salariaților publici și înființarea unui impozit pe lefurile aceștea stabilite prin contracte publicate în Mon. Of. Nr. 296 din 31 Dec. 1930. Ministerul de Interne nu putea da ordin ca și reducerile de lefuri cu procent progresiv după cum se arată aceasta în tabelul art. 1 din aceasta lege, să se aplice și notarilor, căci dacă legiuitorul intenționa să o facă aceasta o spunea categoric, căci acea lege era intrată în vigoare cu începere de 1 Ianuarie 1931, deci la 15 Iulie 1931 când s'a modificat legea pentru organizarea administrațiunii locale și când notarii comunali din funcționari comunali cum erau la aceia epocă au devenit din nou funcționari de Stat, această lege a dispus în mod categoric, că notarii comunali vor fi salariați potrivit salariilor avute în 1929, deci fără nici o altă reducere, legea aceasta nedispunând ca să se facă reducerea salariului nici Ministerul de Interne nu o putea face fiind principiul de drept „Ubi lex nou distinguit“, „nex nostrum esse distinguere“.

De aceia Curtea a trebuit să admită acțiunea reclamantului în senzul acela că la salariul ce l'a avut reclamantul în 1929 și după cum s'a arătat mai sus, că acela a fost de 4275 lei lunar, fiind operată și reținerea cotei la pensiuni, din această sumă să se detragă impozitele de 4% și 8% și impozit de drum, iar alta reținere să nu i se mai poată face decât aceia care a intervenit prin legea publicată în Mon. Of. Nr. 50 din 1 Martie 1933 care este de 12.5% ca fiind în concordanță cu disp. legii din 1931.

Pentru aceste considerațiuni Curtea a trebuit să hotărească conform dispozitivului, neținând în seamă că Comitetul local de revizuire pe exercițiul anului 1931 i-a fixat salariul reclamantului în suma de 7600 lei, căci legea amintită prevede, că se va avea în vedere numai salariul din 1929, la care însă n'a mai adaus și sporul de 1/9 parte care și de

altfel este egal cu reducerea de 10% din salariul brut.

Obligarea pârâților la suportarea cheltuelilor de proces este întemeiată pe disp. art. 425 Pr. c.

Data și citată în ședința publică ținută la 18 Maiu 1933.

Președinte: ss Emil Dimitrescu. Consilier raportor: ss. Gheorghe Lobonțiu. Consilier: ss. D. Safic rescu. Grefier: ss. V. Răbăgia.

Pentru conformitate: grefier Indescifrabil.

Pentru confermitate:

Broșteni, la 29 August 1933.

N. Pocrean.
notar.

Salarul notarului

O știe toată lumea, că dintre toți funcționari noi suntem mai rău salariați, nu pentru că amăsurat pregătirii nu ne-ar compete un salariu mai mare, ci pentru că răbdarea noastră pusă de atâtea ori la încercări s'a dovedit tot de-atâtea ori, că e fără capăt.

Deși se scrie în lege că notarii comunali vor fi salariați cum au fost în anul 1929, mai aplicându-se ce e drept apoi curbele ulterioare, cu durere, dar trebuie să constatăm, că prin o trăsătură de condeiu n-i sau dat lefuri cu totul ridicole, — lefuri din cari pe lângă toate sforțările nu mai putem face față cheltuelilor obligatorii, nu ne mire faptul că se mai ivește ici coalea câte-un caz, când notarul a căutat pe căi nepermise să-și întregască salariul în așa fel ca să poată exista în rând cu alții muritori intelectuali dela sate, sau orașe de teapa lor.

La necaz te împrietenești și cu dracul, deci dacă mai auzim din când în când de câte-o faptă murdară a vre-unui coleg, mai întâi ar trebui să studiem circumstanțele și apoi să-l condamnăm, căci fiecare individ are dreptul la existență, iar dacă aceia nu i se asigură pe cale cinstită, vina o poartă aceia cari împărtășesc dreptatea și nu o împărtășesc în de-așa ca să ajungă tuturor.

Ești notar comunal și ajungi în impasul că nu primești leafa timp de 6—12 luni, dar ai copii de școală și trebuie să cheltuești cu ei, fie că ai sau nu ai de unde, și-se îmbolnăvește soția și ești nevoit să-i vezi de sănătate, iar spitalele nu o pot lecu în contul lefii, care pe hârtie ar exista, iar în realitate mai există, dacă va vrea și Dumnezeu, deci ce ai putea face alta, decât să împrumuți dacă ai de unde, iar dacă nu mai ai credit, ești nevoit să recurgi la extremități, fără a mai gândi la ziua de mâine, adevărat la faptul că vei fi descoperit și infierat.

Cu sporul convenit după indemnizația Titulescu am tot așteptat, până când l'au mâncat vârcolacii, adevărat în unele județe au primit notarii dela comune și partea ce trebuia să le-o plătească Statul, dar în genere partea convenită față de Stat, s'a dus după alte multe pretenziuni, — remize și jetoane — și le vom mai vedea la a doua venire.

Acum e vorba de diferența între salariul actual și cel avut în 1929 și această diferență trebuie să o reclamăm pe ori-ce cale.

Dacă există la Ministerul de Interne un anumit dosar secret, în care e îngropată și diferența aceasta de salariu, întrucât nu vom ajunge eventual și la aceia, ca dosarul cât de secret, să ajungă eventual și în fața Justiției, căci am mai răbda și acum ca în trecut, până când s'o îndura Dumnezeu, dar prea ne chiorăiesc mațele și suntem în iarnă.

Alarma a fost dată de mai înainte și mai rămâne numai, ca fiecare dintre noi să-și facă datoria după indicațiunile ce va primi dela președintele organizației din județul respectiv, iar restul rămâne în sarcina președintelui central, care va urma să bată fierul până ... iese diferență de salariu din el.

I. Sas. Notar.

Creditor și flămând

În timpul guvernării de tristă amintire Iorga—Argetoianu, în rând cu alții funcționari, au rămas și notarii comunală cu lefurile neachitate pe 4 luni din anul financiar trecut (Ianuarie—Aprilie), ba era un timp când acești slujbași ai statului nu primiseră o lețcaie, timp de 9 luni, așa, că în speranța că-și vor primi simbrăia mizeră, care nu poate fi numită salariu, au mai târguit și ei pe credit, până când s'a epuizat creditele și astfel au ajuns să fie pe de-o parte creditorii statului, iar pe de altă parte datorășii comercianților și culmea buclucului, — comerciantul cere, Statul nu plătește, așa, că împrumuți din dreapta să astupi o gaură, împrumuți din stânga, să astupi alta, — s'au înglodat bieții oameni în datorii, pe cari nu mai puteau să le plătească și cari datorii au rămas până astăzi.

Epuizate izvoarele de credit, de multe ori, când întârzia salariul, trebuia să înghită în sec bietul notar, mângându-se cu soarta, că erau și timpuri mai bune, că era odată ca'n povești, când își primea leafa regulat și afară de leafă mai avea câte ceva la bucatărie.

Dacă a fost șmecher comerciantul respectiv, a pus proprie pe salariul notarului debitor și și-a scos părleala, însă notarul nu a mai putut pune proprie statului și azi se mângăie și el cu soarta, că deși flămând și zdrențos, e creditorul statului.

I. Sas.

Informațiuni.

— Aducem la cunoștința colegilor că din cauza crizei financiare și greutățile întâmpinate, revista nu a putut să apară pe luna Oct.—Decembrie 1933.

— Toți domnii colegi sunt rugați a colabora la revistă. Manuscrisele se vor trimite cât mai urgent pe adresa redacției revistei noastre.

— Toți d-nii Președinți ai reuniunilor județene sunt rugați a comunica de urgență redacției revistei noastre, adresa lor exactă, pentru a li-se comunica ordine importante.

— Pentru tot cece privește redacția: cererile de abonamente, manuscrise, reviste, ziare, cărți, etc. a se adresa la redacția revistei: Cluj, Calea Motilor 14.

Pentru tot cece privește administrația: sumele de bani, mandate postale, scrisori de valoare, etc. a se adresa d-lui Ioan Hajdeu casierul uniunii, notar în Cociuba-Mare, p. u. Tinca jud. Bihor. Sumele restante datorite revistei se vor trimite tot pe numele d-lui Ioan Hajdeu.

Președintele face călduros apel și roagă pe toți membrii Uniunii să achite taxele și abonamentul revistei, căci altfel orice activitate va stagna. Cei cari doresc ca „ADMINISTRAȚIA ROMÂNĂ” să existe și să prospereze, au datoria să nu întârzie achitarea abonamentelor lor și să colaboreze la revistă. Cu primul curier trimiteți prin mandat postal, pe adresa casierului nostru costul abonamentului.

— Reuniunea Notarilor județului Cluj a înaintat autorităților competente un documentat memoriu în cauza salarizării notarilor, arătând că actuala salarizare nu se bazează pe nici o dispoziție legală și s'a cerut ca în bugetul anului viitor să se prevadă salariul avut de fiecare notar în anul 1929.

A mai cerut ca: din comisiunea încredințată cu întocmirea noului proiect de lege administrativă să facă necondiționat parte și un reprezentant al notarilor designat de Uniune;

să se suspende urmărirea și proprierea asupra salarelor;

toate posturile de notar să fie completate numai cu notari diplomați;

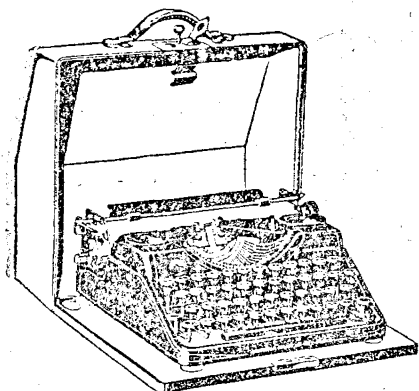
anularea tuturor numirilor ilegale făcute în ultimii ani;

încetarea transferărilor deoarece prin dese transferări se distruge administrația comunală și se provoacă nemulțumiri în rândurile notarilor;

reinființarea judecătoriilor comunale;

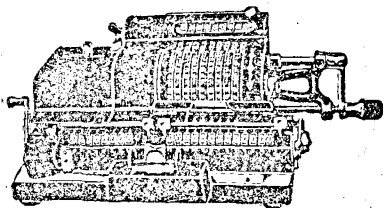
— În vederea convocării unui congres al notarilor diplomați fără posturi (și a celor ce nu ocupă post de notar) și funcționarilor comunelor rurale toți cei interesați sunt rugați a comunica de urgență redacției revistei noastre adresa lor pentru a li-se comunica informațiuni.

Redactor responsabil: Dr. IOAN STOICA.

MAȘINI de scris
de calculat
de multiplicat
de numerotat
nou și folosite

precum și tot fe-
lul de accesorii
Garantat și cel
mai avantajios

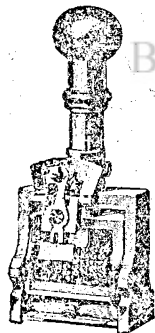
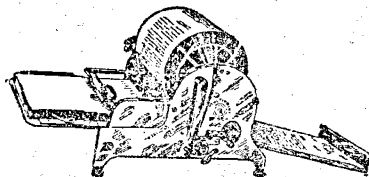

La

METEOR

CLUJ, Str. Regina Maria 19.

Telefon 3-26

BCU Cluj / Central University Lib Cluj

Atelier special de reparațiuni

Recomandăm lucrarea:

„Căluza Contabilității Comunelor Rurale“

redactată de ILIE SABĂU primpretorul plășii Ozun (județul (Trei-Scaune), care lucrare conținând 100 pagini și cuprinzând în rezumat toate explicațiunile generale teoretice și practice, fiind anexate și toate formularele prescrise și cerute de contabilitatea comunelor rurale, precum și *tabelele indicatoare de impozitul pe salarii, proporțional, pe facturii, timbrarea chitanțelor și tuturor actelor justificative, etc. este compusă în așa fel că după cetirea și studiarea repetată a ei, chiar și un laic devine expert în ajendele atât de multiple și complicate, ale contabilității comunelor rurale.* — Fiind o carte de specialitate, unică în această direcție și indispensabilă tuturor celor ce sunt chemați a lucra în executarea sau controlul normelor de contabilitate a com. rur. cum sunt d-nii primari, casieri, secretari, elevi ai școalelor de notari, notari, pretori, primpretori, contabili jud. directori și prefecți de județe, **se poate comanda — chiar din oficiu, în contul primăriilor (notariatelor) cu prețul de 100 (una sută lei pro-buc, dela autor, scăzându-se prețul, la comenzile (pe plăși sau județe) de peste 10—50 buc. cu 10%, dela 50—100 cu 20%, iar dela 100 buc. în sus cu 30%.**

Expdierea acestei lucrări se face numai cu incepere dela 20 Aprilie 1933, pentru a se putea introduce și unele modificări provenite din cauza legilor noi ce urmează a se vota în curând, suportând autorul cheltuelile postale cu expdierea comenzilor făcute prin trimiterea anticipativă a sumei întregi.

TIPOGRAFIA

„LUMINA“

CLUJ CALEA DOROBANȚILOR Nr. 7

EXECUTĂ PROMPT ȘI ÎN
CONDIȚIUNI TEHNICE
SUPERIOARE TOT FELUL
DE LUCRĂRI DE ARTĂ
GRAFICĂ ÎN SCURT TIMP.

Cine primește un număr se consideră abonat

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Administrația Română

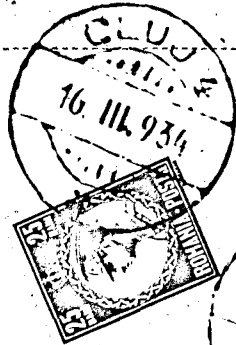
Organul Uniunii Generale a Notarilor din România

Cluj, Calea Moșilor Nr. 14.

Dlul

Biblioteca Universitatii

~~NOTAR~~

Comuna

Cluj

p. u.

Județul